

SVOBODNA SLOVENIJA

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 315759

Año (Leto) VIII (3) No. (Štev.) 24
BUENOS AIRES,
15. JUNIJA (JUNIO)

“ESLOVENIA LIBRE”

1950 - Año del Libertador General San Martín - 1950

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Víctor Martínez 50 - Buenos Aires

SOCIALNA KRIZA

Veliko svetovno klanje, čigar žrtve smo tudi mi, se je po zagotavljanju vseh bojujočih se narodov začelo z namenom, da se svet reši nasilja in da se pomaga vsem zatiranim do pravice in svobode. Boji so pred petimi leti končali, miru pa ni. Pravica in svoboda sta bolj nedosegljivi, kot kdajkoli poprej. Svet se približuje novi vihri, ki se bo začela z istimi gesli kot prejšnja, ki pa prav tako ne bo prinesla rešitve, če svet ne bo spoznal resničnih vzrokov današnje nevarne stanja, ki jih ni mogoče odstraniti z orožjem, ampak le s sredstvi, ki pozdravijo zlo pri korenini.

V Rimu se je nedavno končal mednarodni kongres za studij socialnih vprašanj. Ob sklepu kongresa je udeležence sprejel sv. Oče, ki je ob tej priliki naznačil nekaj najbolj perečih ran na modernem družbi, ki jih je treba pozdraviti, če hočemo, da bo ozdravela človeška družba.

Prve papeževe besede so veljale družini. Ta osnovna celica človeške družbe je danes razkristjanjena, zato bolna. Ne le v komunistični družbi, ki vidi v družini le ustanovo za produciranje cenene delovne in vojaške sile, ampak tudi v takozvanem krščanskem svetu, kjer se je pravi lik krščanske družine zelo izmislil. Na eni strani strah pred otrokom, na drugi strani pa zaničevanje in krivično zapostavljanje družin s številnimi otroki je mnogo pripomoglo do razkroja družine. Družine z enim, dvema otrokoma razvaja svoje milence in jih ne znajo vzgojiti za trdo življenje, za žrtve, za krščansko ljubezen do trpečega sobrata. Družine s številnimi otroki pa tega ne morejo. Zanje dostikrat ni mogoče dobiti niti stanovanja, Oče šesterih otrok zasluži prav toliko, kot njegov samski tovariš. Da dobe otroci potrebno hrano, obleko in stanovanje, mora na delo tudi mati. Otroci so prepuščeni sami sebi; vzgaja jih cesta in pokvarjeno okolje. Poglejmo kriminalno kroniko velikomestnih časopisov, pa bomo vsak dan našli celo vrsto žalostnih zgledov, kam privede taka vzgoja. Papež stavi med socialnimi nalogami na prvo mesto skrb za družine, katerim je v naravnem, moralnem, pravnem in gospodarskem oziru treba zagotoviti “življenjski prostor”, morda skromen, a vreden človeškega dostojanstva.

Drugo, na kar opozarja papež, je pomanjkanje čuta za pravičnost v človeški družbi. Pomislimo, kako je pojem pravičnosti izmislila komunistična doktrina, ki najhujše moralne zablode proglašajo za zaslužne, kadar koristijo zločinski ideji. Spomnimo se, kako so nacistični režimi odrekli pravico do življenja celim narodom, ki so jih morili kot čredo živine ali pa jim pobrali knjige, šole, inteligenco, gospodarske ustanove in jih proglasili za manjvredne sužnje. Še več: tudi v takozvani krščanski družbi dostikrat pravičnost ni večja, kot je bila pravičnost pismarjev ali farizejev. Saj vidimo, da krščanske gospodinjice iščejo krščanskih krščenj, ne da bi z njimi ravnale po krščansko, ampak, da jih večkrat bolj izrabljajo kot nekristjani — in da krščanski podjetniki s svojimi delavci in službenci dostikrat ravnajo slabše kot pagani. Papež pravi, da je tako postopanje krivo, da se tudi dobrih polasča skušnjava, da bi se oddaljili od Cerkve in vrgli v naročje brezboštva in materializmu.

Tretjo misel je sv. Oče posvetil delavskemu vprašanju v ožjem pomenu besede. Vsi poznamo stališče Cerkve do delavca. Daje mu vso oporo v pravičnem boju za njegove pravice. Delavstvo danes stoji pred novim problemom. V mnogih deželah je delavstvo teoretično prišlo do izključne oblasti. In kaj se dogaja danes v teh deželah? Delavec je postal suženj samega sebe. Namesto biv. kapitalista je danes njegov gospodar neki brezimni kolektiv, ki od njega zahteva več časa, tršega dela in mu daje manj plače, odvzema mu pa pravico kritike, stavlje in osebne svobode. Ta osebna svoboda mu je prikrajšana

zlasti s tem, da se mora, ako hoče imeti kruh, včlaniti v uradne delavske sindikate, ki niso več zastopniki delavskih koristi, ampak vladajočih plasti, katerim so poslušni priganjači. Bolj kot v kapitalističnem sistemu je postal delavec samo številka, brez možnosti da bi samostojno napredoval in da bi po svoje izkoriščal svoj razum in to kar mu narava da. Najžalostnejša zgle-da, kam privede ta velika zmota, je propad obrti in hiranje kmečkega stanu, to se pravi, dveh delovnih plasti, ki sta nudili največ možnosti človekovemu udejstvovanju, ki hrepeni po svobodi. Industrializacija vse proizvodnje nujno krati človekove pravice in svobodo. Človek postane stroj, brez svoje volje in misli, pa tudi brez želje, da bi storil več kot to, kar mu je ukazano.

Mirovne ponudbe v Berlinu in Tokiu

Sovjeti so zadnje mesece stalno naglašali, da bodo z vzhodno Nemčijo sklenili ločeno mirovno pogodbo, ako bi zahodna Nemčija vstopila v evropsko unijo in s tem postala tudi sestavni del Atlantskega pakta. Nemčija še ni vstopila v evropsko unijo, toda sovjeti so pohiteli in Poljsko ter vzhodno nemško vladu prisilili, da sta sklenili dogovor o tem, da bodi poslej vzhodna meja Nemčije na črti rek Odra-Neisse. Poljaki so si vedno želeli tako mejo, toda nikdar niso mogli pričakovati, da jim bodo to mejo odredili tisti, ki so jim odvzeli Lvov in cel pas vzhodnih poljskih pokrajin ter ozemlje vzhodne Prusije. Sovjeti sedaj hite, da pospešijo priprave za sklenitev mirovne pogodbe z vzhodno Nemčijo. Vzhodna Nemčija bo nato kot samostojna nemška država vključena v blok sovjetskih satelitskih držav; med Poljsko in vzhodno Nemčijo bo odstranjena zadnja ovira za politično in vojaško sodelovanje v okviru priprave za vojni spopad.

**ZAHODNI ZAVEZNIKI
PRIPRAVLJAJO MIROVNO
POGODBO Z JAPONSKO**

Težko bi bilo verjeti, da bi bili sovjeti tako slabi psihologi, da bi verjeli, da bo kdajkoli v Nemčiji kdo mogel pristati na tako razmejitev med Poljsko in Nemčijo. Tudi poljski nacionalisti bodo nezaupno zrlili na mejo, ki jim jo je poklonila Moskva. Moskva pa je pohitela s temi pripravami, ker je s tem hotela odgovoriti na priprave, ki se na vzhodu pospešeno vodijo za posebno mirovno pogodbo med Japonsko in zahodnimi zaveznicami.

Pri zadnjih volitvah so komunisti na Japonskem popolnoma propadli. Sedanji režim se zdi Zahodnikom na Japonskem tako zanesljiv, da ga je treba nujno podpreti in primerno opremiti za postojanke, ki so jih USA in njeni zavezniki izgubili v Aziji. — Sovjete te priprave tako vznemirjajo, da so iz Tokia odpoklicali svojo vojaško misijo. Nenadoma so tudi sprožili gonjo, da bi bilo treba mikada Hirohita postaviti pred mednarodno sodišče kot vojnega zločinca. Nahujskali so kom. delavske organizacije za stavko, ki pa je propadla; japonska kom. stranka se umika v podzemlje, ker jenjeno javno delovanje prepovedano.

**VEČJI JE POVDAREK
V AZIJI KOT PA V EVROPI**

V Evropi se sovjeti mirno utrjujejo na črti, na katero jih je prinesel zaključek vojne leta 1945. V posameznih kom. državah utrjujejo svoje režime s čistkami ali pa s koncesijami (nenadni dogovor med vlado in cerkvenimi oblastmi na Poljskem bi naj bil po mnenju ameriških komentatorjev izraz volje utrditi kom. režim, ker je vojska blizu). Izrazitejši so vojaški ukrepi komunizma v Aziji. V južni Kitajski zbira Mao velike oborožene sile za pohod na francosko Indokino. Pri Laočau je zbrana

Sv. Oče k sklepu prosi vse, ki razumejo socialni položaj današnjega malega človeka, da vsak po svoje pripomorejo k pravilni rešitvi tega osrednjega vprašanja človeške družbe: oni, ki imajo v posesti kapital in industrijske prvine in oni, ki s svojim delom pomagajo, da se množe tvarne dobrine. Materialist, samoljubnež, prapnapež tega ne more. Prav tako ne delavski sindikati, kakršni so danes, ne gospodje za zeleno mizo, ne politiki in ne vojska. To vprašanje je globlje. Ima svoje korenine v božjem zakonu. Kdor se temu večno veljavnemu zakonu izogiblje, dela stavbo brez temelja.

Zato se nam zdi popolnoma jasno to, kar je trdil ob sklepu poglavar Cerkve: da se brez sodelovanja Cerkve, ki je glasnica božje postave, socialna vprašanja ne bodo dala zadovoljivo rešiti. Začetki pa moramo mi, ki pravimo, da smo kristjani: vsak pri sebi!

skoraj vsa kit. kom. vojska, ki se je pod Maom izvežbala v bojih v severni Kitajski. Ta vojska bi bila že krenila na pohod, ako bi med tem ne izbruhnila težave s Hočiminkom. Moskva je Hočiminha pred kratkim odstavila in predsednik vitminske kom. vlade je postal Dauxun; Hočiminh je bil osumljen, da je prevelik nacionalist in da hoče sam odločiti o usodi svoje bodoče kom. republike. Sicer ga niso popolnoma odstranili, ampak so ga imenovali za predsednika republike, oblast pa dali Dauxunu. Skozi Indokino bi naj Maova vojska prodrla proti Siamu in Birmaniji ter Malajskemu polotoku, kjer se morajo Angleži boriti proti močnim kom. oddelkom.

Sovjeti usmerjajo Maocetunga proti jugu, ker hočejo obdržati vso oblast nad Mandžurijo in pokrajinami Sinkiang. Vse žito v Mandžuriji so sovjeti odpeljali v Sibirijo in povzročili na Kitajskem lakoto, ki zajema danes najmanj 40 milijonov ljudi. Hrana za kit. prebivalstvo pa naj bi bila za sovjete samo v pokrajinah južne Azije, zlasti v Siamu in v Birmaniji.

Mandžurija je bila moderna industrijska pokrajina Kitajske. Toda sovjeti so jo po letu 1945 zasedli in vso industrijo prepeljali v Rusijo kot vojni plen, ki so ga odvzeli Japoncem. Oprema tovarn, ki so prazne ostale v Mandžuriji bi stala dve milijardi dolarjev; pri zadnjih pogajanjih z Maom v Moskvi je Stalin obljubil posojilo v višini 200 milijonov dolarjev. Toda sovjeti imajo še dve leti pravico ostati v Mandžuriji in bo tako kom. vlada z denarjem, izposojenim v Moskvi, morala opremljati tovarne, ki bodo služile sovjetom in ki jih bodo sovjeti vsak hip lahko spet oplenili.

V evropskih kom. državah je sovjetska politika stremela za tem, da je znivelirala življenjski in kulturni standard na tako nizko stopnjo, ki je enaka čni v sovjetski zvezi; v Aziji mora biti tudi vse tako, da bo Moskva kot središče svetovnega komunizma lahko odločala o najmanjših stvareh. Bivši ameriški veleposlanik v Moskvi general Bedell Smith pravi v svojih spominih, da odloča o vsem tem samo eden in to je Stalin, ki dela vse samo za en cilj: svetovno revolucijo in zmago komunizma na vsem svetu. Smith pravi, da se motijo tisti, ki menijo, da je Stalin dobri “uncle Joe — stric Joža”, ki da je v rokah politbiroja. Resnica je obratna: Stalin je vse in politbiro se trese pred njegovimi odločitmi.

**ODKRITA KOMUNISTIČNA ZAROTA
V BRAZILIJU**

Policijske oblasti v mestu Recife v Braziliji so odkrile novo komunistično zaroto, ki je imela za cilj odstranitev sedanjega sistema in vzpostavitev komunistične diktature.

Policija je dosedaj zaprla nad 60 komunističnih zarotnikov.

Día de la Bandera

La Argentina celebra el día 20 de junio con dedicación a la Bandera Argentina. Es este también el día de la muerte de su creador GENERAL MANUEL BELGRANO.

Manuel Belgrano nació el 3 de junio de 1770 en Buenos Aires. La primera enseñanza la recibió en el Colegio Real de San Carlos, luego se diplomó en España en abogacía. Regresando a su país natal fue nombrado secretario del consulado comercial en Buenos Aires. Como buen patriota se alistó en el movimiento revolucionario en mayo de 1810, formando, además, parte en la Primera Junta. Dos años más tarde tomó el cargo de comandante del ejército argentino del Norte. En Jujuy lo organizó y entusiasmó logrando luego el triunfo contra los realistas españoles en la batalla DE TUCUMAN. El día 13 de febrero de 1813 izó el General Belgrano sobre las costas del Río Paraná la bandera azul-blanca-azul, jurando sobre ella su ejército. Desde esa fecha resultó esa bandera la Bandera Nacional Argentina.

En el mismo año, siete días después, derrotó Belgrano otra vez al enemigo bajo la misma bandera, cerca DE SALTA. Siempre dispuesto para servir a la patria con absoluto desinterés ha sido enviado a Europa por el gobierno nacional en una misión diplomática en 1815. Un año más tarde, al regresar, volvió entre sus soldados del Norte. Por razones de salud renunció a su puesto en 1820 regresando a Buenos Aires, donde murió el 20 de junio, casi desaparecido por las complicaciones políticas internas.

La Nueva Argentina celebra, al lado del Libertador General San Martín, también al General Belgrano, ya que los dos han sido cordiales amigos y Belgrano lo merece muy dignamente por su sacrificado servicio a la Patria en su lucha libertadora por su prosperidad y grandeza. Especial mérito le corresponde por creador de la Bandera Argentina, lazo y símbolo del patriotismo argentino. Hoy no hay quien no venera respetuosamente este símbolo de la grandeza argentina, libre política y económicamente.

A la memoria de ese Gran Procer Argentino y a la Bandera creada por él, veneramos también los eslovenos inmigrantes anticomunistas, que hallamos en esta tierra nuestra segunda patria.

Dan Zastave

Argentina praznuje 20. junij vsako leto kot dan svoje zastave. Je to obenem obletnica smrti njenega ustvaritelja generala MANUELA BELGRANO.

Manuel Belgrano, veliki argentinski rodoljub, se je rodil 3. junija 1770 v Buenos Airesu. Prve študije je dobil v kraljevem kolegiju v San Carlosu, v Španiji pa je postal odvetnik. Po vrnitvi v domovino je bil imenovan za tajnika trgovinskega konzulata v Buenos Airesu. Kot navdušen narodnjak se je pridružil revolucionarnemu gibanju meseca maja 1810 in je postal tudi član primere junte. Dve leti pozneje je prevzel poveljstvo severne argentinske armade. V Jujuyu jo je preosnoval, navdušil in z njo potolkel španske realiste v bitki pri Tucumanu. Dne 13. februarja 1813 je general Belgrano ob obalah reke Parana razvil modrobelo-modro zastavo in nanjo zaprisegel svojo vojsko. Od tega dne dalje je ta zastava argentinska narodna zastava.

Istega leta, sedem dni pozneje, je general Belgrano pod to zastavo premagal sovražnika pri SALTU. Vedno pripravljenega služiti nesebično domovini ga je vlada leta 1815 poslala v diplomatski misiji v Evropo, leto dni pozneje, po vrnitvi v domovino, se je pa zopet povrnil med svoje vojake na sever. Zaradi slabega zdravja je marca meseca 1820 podal ostavko in se vrnil v Buenos Aires, kjer je sredi notranjepolitičnih zmed umrl 20. junija skoro neopažen.

Nova Argentina slavi generala Manuela Belgrana poleg Osvoboditelja Generala San Martina, s katerim ga je tudi družilo trajno iskreno prijateljstvo, kot moža, ki je na vseh svojih položajih nesebično služil domovini, se boril za njeno politično osvoboditev in gospodarski napredak ter veličino. Predvsem pa kot ustvaritelja narodne zastave, ki je združila vse Argentine in jih povezala v močni domovinski ljubezni. Ta narodni simbol je danes svet slehernemu državljanu te velike, politično in gospodarsko svobodne republike.

Spominu tega velikega moža in od njega ustvarjeni narodni zastavi se klanjamo tudi vsi protikomunistični Slovenci, ki smo v tej svobodoljubni in vsestransko napredni državi dobili svojo novo domovino.

KOMUNISTI DELIJO SVET

ČESKO INFORMATIVNO MINISTRSTVO je po navodilih Kominforma izdalo “uraden” zemljevid obeh polobel, na katerem naj bi bil s pomočjo različnih barv prikazan sovjetski vpliv v raznih državah. Zemljevid ima pet barv: 1. temnordeča — ZSSR; 2. temnozeleno — USA in Vel. Britanija; 3. svetlordeča — “sovjetska sfera: sateliti, Zunanjia Mongolija, vzhodna Nemčija, Kitajska, skoro vsa Koreja; 4. svetlozelena “angloameriška sfera”: vsa severna Amerika in Afrika, Avstralija, večji del Srednjega vzhoda, Japonska, Greenland, Island, Skandinavija, Finska, Belgija, Holandska, Luksemburg, Portugalska, Španija, Švica, Monaco, Jugoslavija (!), Grčija in Turčija; 5. rdeča in zelena črte, ki naj pomenijo angloameriški in sovjetski vpliv: Brazilija, holandska; Guayana, zahodna Nemčija, Francija, Italija in Avstrija; v Afriki: Maroko in Alžir, obala francoske zahodne Afrike z Dakrom, Ivorska obala, večina južno afriške Unije (brez Capetowna), Madagaskar, Somalija, Egipt, brit.

protektorat Bechuanaland in del Rodezije; v Aziji: Hyderabad, vsa Burma, Siam, Malaya (brez Singapurja) in večina Indonezije; Mindanao in južni del Filipinov.

Pod zemljevidom je napis: Ozri se na zemljevid. Poglej, kakor rastejo sile miru... Od Labe do Tihega oceana, od severnih morij do indijskih meja se razteza močočna fronta miru, ki šteje 1 milijardo ljudi. Vsem na čelu stoji ZSSR, ki varuje stvar miru in preprečuje vojne načrte imperialističnih držav.

ZAROTA TUDI V PERUJU

Iz Lime poročajo, da so v južnem peruanskem mestu Arequipa apristi, komunisti in drugi politični elementi sprožili revolucionarno gibanje, ki je naperjeno proti sedanji vladi.

Vlada sporoča, da ima v tem mestu položaj trdno v rokah.

IRSKI RIBIŠKI ČOLNI so obstreljevali angl. ladjo “Lock Esk”, katere poveljnik je bil ranjen v noge.

Komunisti med seboj IZ TEDNA V TEDEN

V Beogradu so pred dobrim tednom zaključili proces proti Branku Petričeviću in Vladi Dapčeviću, dvema starišma komunistoma in častnikoma titove vojske. Na zatožno klop sta prišla, ker sta ostala zvesta moskovski liniji komunizma in "materi ZSSR in slavni osvoboditeljci rdeči armadi", kakor so jo v titovini še nedavno poveljevali vsi komunisti od samega Tita do zadnjega oznočca.

Nas ta sodna komedija komunistov zanima samo v toliko, v koliko zopet opozarja svetovno javnost na razmere pod kom. diktaturo, ki je v Jugoslaviji še bolj temeljito izvedena, kakor v ostalih kominformovskih državah.

Ta proces je zahodni svet znova pričel, da tudi v Jugoslaviji komunistična revolucija "žre lašne otroke". Prepričal jih je tudi o tem, da je bila priprava beograjskega procesa prav takšna, kakor pri ostalih komunističnih procesih. Obtožnica sta skesano priznavala svoje zločine, obsodbo pa sprejela celo z vzklikom "Živel Tito".

Branko Petričević in Vlada Dapčević sta bila obsojena kot vohuna ZSSR. Titova propaganda je to močno poudarjala v svojih poročilih za zahodni svet, kakor, da bi se hotela še bolj "postaviti", češ, vidite, kako jih dajemo, vi nas pa samo še bolj podprite".

Vsa ta poročila je svobodni zahodni tisk hladno objavljaj, kakor objavlja vse, kar prihaja izpod komunističnih diktatur za železno zaveso. Danes je ta svet prav dobro poučen, zakaj so bili poklani in pobiti slovenski protikomunistični borci brez sleherne obsodbe. Še prav dobro mu je v spominu, da se je samo v Sloveniji vrstilo nešteto komunističnih sodnih orgij, pri katerih so komunisti cinčno pošiljali v smrt ali pa v zapore ljudi, ki so bili obsojeni samo zato, ker so bili pripadniki zahodnih demokracij, nasprotniki komunistične tiranije, katere so titovi tožilci obtoževali vse kot vohune zahodnih imperialističnih ameriškanskih in angleških vojnih hujskačev. "Za Peterlinom in Križem so nastopali to težko in krvavo pot vrčon in Pinec, Nagode, Furlan in Sirc, Bitenc in Rehar, Avser in Goričan in nešteti drugi.

V koliko niso bili pobiti in v koliko že niso podlegli mučenju po zaporih, danes še ječe po jetnišnicah ali pa koncentracijskih taboriščih. In samo zato, ker so bili že tedaj in ves čas tudi po prej za tisti zahod, v katerega danes titovi komunisti tako proseče obračajo oči in mlo prosijo pomoči, ker so se začeli potapljati v splošni gospodarski zmedi in pomanjkanju, v katero je bo-

Iz svobodnega sveta

USA. g.-n. Marshall je pred znanjopolično poslansko komisijo v zvezi z odobritvijo zakona o vojaški pomoči zahodni Evropi v višini nad 1 milijardo dolarjev izjavil, da "ZSSR sicer preživlja trške noiranje preiskušnje, vendar pa so njeni temelji trdni in se v deglednem času ne bodo zamajali." Na drugo vprašanje je odgovoril, da "vojaški vodje ZSSR niso tako omejeni, da bi čakali do popolne oborožitve držav atlantskega pakta ter bodo verjetno prej sprožili vojno." Dejal je tudi, da "v Krcmarju hladnokrvno prihajajo v kratkih trenutkih do velikih odločitev". Po njegovem mnenju bi bilo "mnogo bolj nevarno pustiti evropske države na cedilu in se zavarovati z lastnim oklepom, kakor pa da z oboroževanjem zahodne Evrope tvegamo vojno z ZSSR."

FRANK PACE, tajnik amer. voj. ministrstva, je izjavil, da se je USA oborožila z novim, še neuporabljenim orožjem, s katerim bo mogoče majhnim edincem zavrniti masovne tankovske ali vojaške navale ZSSR proti zahodni Evropi. Izdelali so tudi že ročno atomsko orožje, ki ne bo imelo retroaktivnega učinka. Prve pošiljke teh novih orožij že pošiljajo v zahodno Evropo.

PAUL GRIFFITH, pomožni tajnik amer. obramb. ministrstva, je izjavil, da "je prišel trenutek, ko naj bi USA stopila v akcijo." Mrzlo vojna se je "zavlekla zato, ker je ZSSR utrdila svoje položaje po nepredvidnosti zahoda in ker USA ni pravočasno stopila v akcijo."

SENATOR MacCARTHY je predložil komisiji za ugotavljanje protiameriške delavnosti nove obtožbe proti Achesonu, v katerih zatrjuje, da si je dal leta plačati od kom. poljske vlade svoj podpis na pogodbo o posejilu Poljski v višini 90 milijonov dolarjev. Za podpis da je dobil 50.000 dolarjev. Od Achesonovega podpisa je bilo odvisno, ali bo Poljska dobila posojilo ali ne.

John Foster Dulles, Achesonov republikanski svetnik bo te dni odpotoval v Tokio, kjer bo imel važne razgovore z MacArthurjem. Predvidevajo, da name-

gato državo spravi samo zločinski komunizem.

Vse te žrtve komunistov—tudi naše slovenske—so zapisane v debeli knjigi zločinov, ki jih je zagrešil komunizem, pa nov, ki jih je zagrešil komunizem, pa naj bo titov ali kominformovski. Prišel bo čas, ko se bo odprla ta knjiga in bo demokratski svobodni svet zahteval obračun! In nihče se mu ne bo izognil! rava USA skleniti ločen mir z Japon-

ska.

V Tokiju pa je že odpotoval šef štaba Bradley v spremstvu obrambnega ministra Johnsona ter se osta tudi ta dva sestala z MacArthurjem in z njim proučila položaj na Daljnem vzhodu. Bradley je izjavil, da "veliko pričakuje od tega sestanka".

ZSSR lahko po izjavah ameriških vojaških strokovnjakov v nekaj urah mobilizira 175 divizij, v manj kakor dveh mesecih pa do 500 divizij. Na razpolago ima trenutno 40.000 tankov, največje letalsko silo, ki pa ni tako daleč dosegljiva, kakor ameriška ter največje število podmornic. USA bo ustavila to silo lahko samo z novim orožjem, ki ga proizvaja v ogromnih količinah.

V USA so zaprli 11 članov "Odbora protifašističnih španskih beguncev" ter vsem poleg zaporne kazni naložili po 500 dolarjev denarne kazni. Imenovani odbor je komisija za ugotavljanje protiameriške delavnosti proglasila za komunističen ter zaplenila ves njegov arhiv. Organizacija sama je štila po USA mnenje, da ameriška vlada podpira "fašistično" Španijo in s tem pomaga uničevati "demokratske" republikance".

PANAMA: "Rreča Armada je s pomočjo tankov in vojnih letal vdrla v zahodno Nemčijo, predsednik Truman pa je objavil vojno ZSSR". S to nevic je neznana oseba prekinila radijske oddaje v Panami, kjer je nastala prava vojna psihoza, tako da je predsednik vlade že nameraval sklicati vladno sejo "zaradi novonastalega vojnega položaja". Dežela se je umirila šele po energičnih zanikanjih iz Washingtona in ameriških poročevalnih agencij. Neznanka panamska policija išče.

ANGLIJA: Britanski Maršal Alexander je v reviji "Gazette" objavil članek o svojih vtisih o italijanski vojski in zadržanju Italije med vojsko. Dobesedno pravi: "Do italijanske kapitulacije 1. 1943 ni prišlo zaradi narodne volje ali nezmožnosti italijanskega vojaškega vodstva, pač pa ker je bil prišel trenutek, ko je bilo treba preskočiti in se postaviti na stran tistega, ki dobiva vojno." V članku poudarja, da je padec Mussolinija presenetil zahodne zaveznike, ker "so Italijani imeli takrat še dobro opremljeno in izvežbano vojsko." Ko je omenil apatično zadržanje italijanskega naroda do vojnih odločitev nadaljuje: "Dejstvo je, da italijanska vlada ni kapitulirala zato, ker bi se čutila oslajeno za nadaljni odpor ali pa ker bi spremenila svoje nazore o pravičini in demokratičnosti zaveznikov. Stori-la je, kakor je storila in sicer na isti način, kakor so to storili že drugi italijanski državniški v preteklosti, to se pravi, prišla je do zaključka, da je prišel trenutek o prestopu na zmagovalčevo stran. To je v glavnem sklenil italijanski vrhovni štab, možnost hladno pre-računal ter se ravnal po načelu "sak-rogoizma", ki ga je zagovarjal že l. 1914 Salandra. Italijanski vodje so ugovorili, da se vojna sreča nagiba na stran zaveznikov. Z enakim računom, ki pa se je pokazal napačen, so Italijani stopili v vojno l. 1940 na strani Hitlerjevega Reicha." O italijanskih vojakih pa potrjuje, da niso za borbo.

ANGLEZI se razgovor o Schumanovem planu se ne bodo udeleževali, so pa objavili uradno vladno mnenje o evropski skupnosti, po katerem sicer Angleži vsak tak načrt pozdravljajo, ne morejo pa vskladiti Schumanovega stališča s svojim, češ da naj bi se poedine državne vlade podredile v zadevah evropske skupnosti neki nadvladi držav.

Sedanja angl. vlada je vsekakor za modnarodno evropsko sodelovanje, vendar naj bi to bilo socialistično pobarvanje.

Sir Henry Harwood, zmagovalac nad oklepno križarko "Graf Spee", je umrl v Londonu v starosti 62 let.

FRANCIJA: Fr. vlada je uradno povabila Italijo, Belgijo, Nizozemsko, Luksemburg in Zahodno Nemčijo k razgovorom o Schumanovem predlogu, ki se bodo začeli 20. junija v Parizu. Te dni je tudi vodstvo. Ljudske stranke, kateri pripadata Bidault in Schuman, objavila poziv na iste države, naj bi poleg predloga o združitvi težke industrije in premogovnikov obravnavali tudi vskladanje poljedelske produkcije.

BELGIJA: Devisart je sestavil vlado iz samih članov kat. stranke in je odločno pripravljen v nekaj tednih pripeljati kralja nazaj na prestol; kralj

sam je te dni bil sprejet od Sv. Očeta v posebni avdijenci. Proti kralju in vladji, v kateri imajo Flamci, odločni zagovorniki kralja, večino, se bodo še nadalje z vsemi dovoljenimi političnimi sredstvi borili socialisti. Novi parlament se bo sestal 20. junija in more vlada šele po prejeti zaupnici sklepati kar koli o kraljevem povratku.

ZAHOĐNA NEMCIJA: Zahodni zavezniki so v Berlinu odločno odbili sovj. zahtevo za izpraznitev mesta, da bi tako lahko izvedli hkrati volitve v vsem Berlinu.

ANGLEZ JOHN PEET, REUTERJEV GLAVNI DOPISNIK V BERLINU, je izjavil, da prestopa v sovj. tabor, ker noče biti več "orodje severnoameriškega imperializma in glasilo vojnih hujskačev". Peet je španski borec in je bil doslej v službi v Varšavi in na Dunaju ter v Berlinu.

ZAV OBLASTEM V BERLINU se je predal Sovj. podoficir Karatejkeev, ki je po odobritvi naselitve povedal, da je zbežal zlasti zato, ker so Sovjeti že leta 1944, nato pa tudi kasneje počenjali grozodejstva nad plemenom, kateremu pripada on sam — t. j. plemenu Osetov, (katerega potomce je tudi Stalin sam); izvedli so masovne deportacije ter pokolje nedolžnih ljudi. Ob pokoljih je nekaj ljudi ušlo, ki so se zatekli v kavkaške gore, odkoder jih sovj. oblasti doslej še niso pregnale.

ITALIJA: De Gasperi se bo podal na obisk v Nemčijo v svrhu izboljšanja medsebojnih odnosov obeh držav.

AVSTRIJA: Angleški vis. komisar za Avstrijo je bil imenovan v osebi Sira Harolda A. Caccia.

Španija: Franco bo dobil dolarje in sicer 55 mil. ki pa naj bi jih zlasti uporabil za izmenjavo blaga z USA.

GRČIJA: V Grčiji je ponovno prišlo do vladne krize, ker so zastopniki lib. stranke odklonili sodelovanje; gen. Plastiras, ki je bil spet pooblaščen s sestavo nove vlade, je imel daljša posveto-vanja v Parizu, kjer se trenutno mudi na seji Evropskega sveta, s svojimi sodelavci; istočasno je tudi imel zelo važne razgovore s turskim zun. min. v zadevah obrambe Bližnjega vzhoda.

PREBIVALCI OTOKA CIPRA, ki so pred nedavnim izvedli samostojno plebiscit o bodoči usodi otoka — ali naj še pripada Angliji ali pa naj se združi z Grčijo —, so sklenili, poslati spomenico UNO.

EGIPT: Egiptski predsednik parlamenta je pozval narod k združitvi v svrhu obrambe interesov v Suez, iz katerega naj se dokončno Angleži umaknejo. Da pa se Angleži k temu ne bodo dali pregovoriti, je Egiptčanom povedal najbolj brani list "Al Misri", ki je te dni objavil dobesedno tekst dveh spomenic angl. vlade egipčanski, v kateri je govora o "izbruhu vojne v prihodnjem poletju"; to spomenico naj bi angl. vlada poslala egipčanski na osnovi zahteve Egipta o umiku čet. Angl. mnenje naj bi se tudi ujemalo z izjavami gen. Slima, šefa angl. imperialnega gen. štaba ob priliki obiska v Egiptu. General sam takšne izjave zanika.

Za železno zaveso

GOSPODARSKA BLOKADA, ki jo ZSSR in sateliti izvajajo proti FLRJ, je bila predmet razgovorov na seji Gospodarske komisije UNO za Evropo ter je Vilfan sovjetu silno ostro obtožil kršitve najosnovnejših mednarodnih predpisov. Vilfan se je postavil na stališče, češ da je "jug. ljudstvo" bilo prisiljeno iskati novih gosp. virov drugod na svetu, ko so postali znani načrti Kominforma o nasilnem zrušenju Titove vlade.

FLRJ je poslala 8 delegatov v Zah. Nemčijo v svrhu zaprositve posojila v obliki tov. naprav, strojev, kem. produktov v višini 100 mil. dolarjev, vračljivih v letih 1952-57. Nemci naj bi z dobavami takoj pričeli, ker FLRJ vse te stvari nujno rabi za dovršitev petletke. — O uresničenju teh jug. želja pa bodo odločevali Amerikanci, kajti zah. — nemška trgovina je še vedno odvisna od amer. odobritve. Jug. - nemško gosp. sodelovanje pa že doslej izkazuje velik deficit za FLRJ.

ZSSR: Veliki Sovjet ZSSR, sestojec se iz 1326 poslancev, je ta teden pričel enotedensko zasedanje.

Sovj. vlada je v vzhodni Nemčiji imenovala civ. uradnike na mesta dosedanjih voj. poveljnikov.

ARGENTINA

Predsednik general Perón je prejšnjo soboto z gospo soprogo odprl v Capitalu dva nova moderna industrijski šoli "Maria Eva Duarte de Perón", in „17 de Octubre".

Ameriški kontraadmiral Milton Edvard Miles je v soboto zvečer prišel na uradni obisk v Argentino. Na letališču na Ezeizi so ga sprejeli predstavniki argent. vojne mornarice in osebje am. veleposlaništva. Na čast visokemu gostu je bilo v prestolnici več sprejemov v mornariškem min. in na am. veleposlaništvu. Kontraadmiral Miles je obiskal tudi predsednika republike in se z njim zadržal dalj časa v prijateljskem razgovoru.

Predsednik general Perón je preko vseh argent. radijskih postaj govoril pred dnevi argent. živinorejcem. Pojasnjeval jim je politiko vlade za zboljšanje živinorejstva v republiki ter jim napovedal zvišanje cene živini od 2. avgusta t. l. dalje.

Eva Perón, soproga predsednika republike, je na svojem zaključnem potovanju po sev. argent. provincah obiskala še Catamarco ter je tudi tam odprla več zdravstvenih in socialnih ustanov. Prebivalstvo ji je povsod prirejalo navdušene sprejeme.

Vlada je v vseh državnih uradih od 15. junija dalje uvedla petdnevni delovni čas v tednu. Istočasno je določila 9 državnih praznikov, ob katerih državni uradi ne bodo poslovali. Ti prazniki so: 1. januar — novo leto, ponedeljek pred pustom, veliki petek, 1. maj, 25. maj, 9. julij, 17. oktober, 1. november in 25. december.

Socialna ustanova Maria Eva Duarte de Perón je pred dnevi poslala z letalom kot svojo prvo pomoč po potresu prizadetemu prebivalstvu v Cuzco v Peruju 12 ton zdravil, živil ter ostalega blaga in perila.

V Buenos Aires bo meseca februarja in marca prihodnjega leta vse-ameriški sportni festival. V ta namen so bili pri predsedniku republike predstavniki vseh argentinskih sportnih organizacij. Predsednik republike jim je zagotovil vso podporo vlade za treniranje vseh sportnih moštev, ki bodo nastopila na omenjenih sportnih prireditvah. Izбира in treniranje sportnikov bo pričela v najkrajšem času in bodo vsi podvrženi najstrožji sportni disciplini.

Nova Argentinsko-nemška trgovinska pogodba je največja trgovinska pogodba, kar jih je Zahodna Nemčija sklenila po vojni s katerokoli južno-ameriško državo. Predvideva medsebojno izmenjavo blaga v višini nad 240.000.000 dolarjev. Pogodba je sedaj pripravljena za podpis in bo ta formalnost izvršena v najkrajšem času.

V Buenos Aires je v zadnjih letih cestni in osebni promet tako silno narasel, da njegova ureditev postaja že resen problem za mestno občino tega ogromnega mesta. Z ureditvijo prometa se sedaj bavi posebna komisija strokovnjakov. Ulice in glavne avenide menijo razbremeniti na ta način, da bodo podaljšali vse podzemске železnice daleč ven v okoliška mesta, istočasno pa zgraditi nove transversalne podzemске železnice. Iz osrčja mesta bodo odstranili vse tramvajske proge in jih nadomestili z omnibusi. Poleg prometno stražarskega osebja bodo povsod uvedli še svetlobne signale. S tem perečim problemom v Capitalu se je na zadnji seji bavila tudi vlada in je odobrila kredite za takojšnjo nabavo 370 omnibusov, za zboljšanje žel. prometa pa še 73 Diesel lokomotiv.

V La Plati je provinc. vlada za zboljšanje poljedelstva odobrila kredit 30 milijonov pesov, v Mendozii pa za zidanje novih šol nad 11 milijonov.

Za vzdrževanje let. zvez v letu 1950. Aerolineas Argentinas je vlada dala na razpolago kredit 50 milijonov pesov.

Argentina bo začela graditi sama velika prevozna letala vseh vrst. To je napovedal predsednik general Perón osebju argent. letalskih družb pri zadnjem sprejemu. Kakor je vlada storila vse za modernizacijo žel. prometa, ko je prešlo iz tujih rok v domače, in za zgraditev lastne trgovinske mornarice in velikih ladjedelnic, tako bo tudi dala vsa potrebna sredstva na razpolago za še večjo spopolnitev letalstva in bo država poleg drugih letal, ki jih že gradi, pričela izdelovati tudi velika prevozna letala.

Moralne napake zadnje vojne

Koncem maja je izšla v Londonu zelo pomembna knjiga "Defence of the West", ki jo je spisal zelo znani vojaški zgodovinar in komentator Liddel Hart. Ko navaja velike pomanjkljivosti sedanje obrambe, podčrtava svoje trditve predvsem z analizo napak zadnje vojne, ki so vzrok današnje zmede in stiske. Značilno je, da ugotavlja iste napake, kot jih navajajo vsi od komunizma podjarmljeni narodi, zlasti Slovenci, a naletavajo dostikrat na gluha ušesa. Zdaj, ko eden zahodnjakov sam priznava in podčrtava te napake, bodo morda vendar dokončno spregledali tudi odločujoči faktorji. Pisatelj pravi takole:

"Zdaj vsak dan vedno bolj otipljivo spoznavamo dejstvo, da so zahodni vodilni močje, ki so ukrepali o vojni, zelo, zelo preprečili resničen mir. Preveč smo namreč navajeni misliti, da je le Sovjetska zveza odgovorna za današnji nemir in nered. Jasno je, da je ZSRS hladnokrvno izkoristila povzročene nerednosti in nerodnosti, ki smo jih zapadnjaki tako naivno nudili v eksploatacijo. Zato je nujno, da prav iz temelja pregledamo zavezniško politiko med in po vojni, ako hočemo uspeti.

Moralne napake, povzročene v letih 1939 do 1945, so zakrivale današnjo tragedijo. Prva napaka je bila zahteva po brezpogojni predaji Nemčije in Italije.

Druga glavna napaka je bil sklep za progresivno uničenje evropske celine". To so zelo zanimive ugotovitve in utemeljevanja dveh navedenih napak. Toda predolg bi bil opis, zato se podrobne-

je omejimo le na tretjo napako, ki jo pisatelj navaja in ki zadeva nas osebno. Ni sicer nič novega za nas, zanimivo je le da prihaja to priznanje od krivcev samih. Je to ugotovitev dejstva, ki ga mi vedno trdimo v svet, pa naše besede ne zaležejo nič in so kot bi jih izročali vetru. Hart približa to našo trditve, čeprav ne z istimi besedami, vendar v bistvu isto kot tretjo glavno napako.

"Bilo je preveč navduševanja za podtalno borbo. Nobena politika ni toliko pripomogla razširjenju komunizma kot navduševanje in nagovarjanje od strani zaveznikov, guerilcev brez ozira na njihovo ideologijo in tendenco.

Bila je zagrešena osnovna napaka, ko se je dala prednost Titu v Jugoslaviji, enostavno zato, ker se je Titu posrečilo bolje organizirati srbske in macedonske guerile.

V drugih delih Evrope je bila dobrodošla pomoč katere koli skupine, in komunisti, ki so bili takoj pripravljeni za infiltracijo, so znali izkoristiti in se polastiti vodstva. Tendenca je bila, navdušiti vse tokove k ilegalnosti po vseh deželah kontinenta. In zdaj plačujemo visoko ceno za te napake. V Franciji, Belgiji in vseh deželah, so na dnevnem redu čistke, ker so bile vse časti vredne osebe, v trenutku zmagovalnega navdušenja, obdolžene kolaboracionizma."

To so le nekatere in glavne točke. Knjiga ima veliko vrednost, ker pove resnico in se je ne boji zaklicati v ves svet, da so zapadni zavezniki pravzaprav izgubili vojno, ker se niso nič zmenili za moralni element v vojskovanju.

Novice iz Slovenije

ČRNA SMRT V SLOVENIJI

(Posebno poročilo iz Trsta)

Iz obmejnih krajev jugoslovanskega ozemlja ob Trstu so se razširile verodostojne in večkrat potrjene novice, da je v drugi polovici maja začela v Sloveniji nenadoma razsajati neznana nalezljiva bolezen, ki se loteva mladine do 16. leta, zlasti pa dojenčkov. Narod je strašno šibo popolnoma pravilno označil z otroško kugo; večina otrok, ki jih bolezen napade, izdihne že v 24 urah, najodpornejši pa zdrže smrtni boj 48 ur. Ob smrti otroci počrne. Bolezen je torej — vsaj na zunaj — silno podobna kugi, ki jo naše narodno izročilo ohranja v spominu kot najstrašnejšo šibo božjo.

Zdravniški krogi v Sloveniji so sami vsi zmedeni in ne vedo nobene pomoči, ker ne poznajo niti povzročitelja ter vzrokov, ki do bolezni privedejo; prav tako ne vedo, kako se bolezen razširja; nič drugega niso mogli ukreniti, kakor da so izvedli splošne običajne ukrepe, ki naj preprečujejo razširjanje epidemije. Šole so vse zaprte, starši drže otroke doma in v strahu čakajo, kdaj bo posegla črna smrt po njih.

Najmodernejša zdravila, ki jih je ustvarila sodobna in že povojna medicinska znanost, kakor penicilin in streptomycin, so odpovedala in ne zaležejo prav nič. Ugotovili pa so, da bolezen zaustavlja samo eno najnovejših severoameriških zdravil — aureomicin, ki ga pa seveda v Sloveniji skoraj nič ni. Nekaj bolezenskih primerov je bilomenda poslanih celo v Švico in Anglijo, da bi tam bolezen raziskavali. Zdravstveni minister LRS dr. Ahčin je naprosil Luisa Adamicha v USA, naj čim hitreje priskoči na pomoč z aureomicinom.

Konec maja, ko je bilo pisano to poročilo v Trstu, je bilo znano, da je kuga zahtevala do tedaj največ žrtev v Celju, kjer so pokopali že 53 otrok v nekaj dneh. Otroška kuga se hitro širi in zavzema vedno večji obseg; pojavila se je tudi že v Istri ter v krajih ob stari meji med Italijo in Jugoslavijo. Ni znano, ako se je že pojavila v Ljubljani. Zdravniki domnevaajo, da povzroča bolezen neki doslej neznani bacil, ki se je kar iznenada pojavil v srcu Evrope. Ljudstvo je silno prizadeto in širijo se najrazličnejše govorice o postanku bolezni.

V zvezi z otroško kugo v Sloveniji je bilo 17. maja zvečer v veliki dvorani Narodnega doma v Celju zdravstveno predavanje. Dvorana je bila nabito polna žena. Zdravstveno predavanje je imel zdravnik dr. Podpečan, ki je to otroško bolezen imenoval "otroška gripa". Materam je dajal potrebne nasvete za čuvanje otrok. Do 17. maja je ta bolezen zahtevala v Celju 46 otroških žrtev.

Navodila za čuvanje otrok pred to nalezljivo boleznijo je v Ljubljani izdalo tudi zdravstveno ministrstvo.

SOCIALNA IN ZDRAVSTVENA ZAŠČITA POD KOMUNISTI

Kakor povsod drugod, se odraža popoien nered in skrajna malomarnost ter nesposobnost sedanega komunističnega režima tudi v ureditvi poslovanja različnih socialnih in zdravstvenih ustanov, ki so v prejšnjih časih bili na tako zavidni višini, da so se o njih laskavo izražali razni inozemski obiskovalci. Danes pa, ko se ljudi splošno lotevajo najrazličnejše bolezni zaradi splošne oslabelosti vsled slabe in nezadostne prehrane pa poslujejo tako, da se mora človek zgrazati nad tako brezsrčnim postopanjem z ljudmi. Ti podatki niso izmišljeni, ampak smo jih brali v uradnem glasilu sed. ofarske vlade v Ljubljani, v "Slov. Poročevalcu", ki pod plahim naslovom "Ali bi ne moglo biti drugače?" objavlja naslednje vrstice:

"Ni kadrov," sliši dan za dnem v tovarni, šoli, ustanovi itd. Res je, ni jih in to čutimo na vsakem koraku, vemo pa, da bi se to občitno pomanjkanje z dobro voljo in pravilno organizacijo dale marsikje zboljšati.

Če te zahese pot v čakalnice Zavoda za socialno zavarovanje, naletiš povsod na množico ljudi, ki potrpečljivo čaka, da pride na vrsto. Druge še nekako gre: malo godrnjanja in kritike, a počasi la pridejo vsi na vrsto. Ni pa tako v "Šlajmarjevem domu" v čakalnici zdravnika - ginekologa, kjer je dnevno 20 do 40, večasih celo več žena, od katerih čakajo nekatere že od sedme ure zjutraj, čeprav začne zdravnik poslovati šele ob treh in ordinira do petih. Skopo odmerjen čas za toliko obiskovalke! Različne žene najdeš v čakalnici, med njimi pa je največ nosečih, ki zelo težko čakajo po cele ure v vrsti v slabem, pokvarjenem zraku in to ne samo en dan, kje le, najmanj na teden dni se zavleče čakanje. Med tem časom ženo že lahko prehitijo porod, ali pa se ji bolezen poslabša.

Takale je vsakdanja slika v tej čakalnici: Že zgodaj dopoldne (tiste, ki se vozijo z vlakom celo v jutranjih urah) se začno zbirati žene. Proti dvanajsti jih je že polna čakalnica in ob 1. uri moraš že iskati mesto, da bi sedla.

Ob pol treh pa kot na povelje zapustijo sedeže in že nastane pred vrati ordinacijske sobe živa gmota, ki se preriva, moleduje, kriči, se razburja, joče itd. to se poveča, ko se odpro vrata in začne zaščitna sestra pobirati bolniške liste: "Samo šest jih bom vzela. Ne morem več, ker jih je še od prejšnjega tedna toliko ostalo." Žene so za trenutek osuple, takoj nato pa z vseh strani zaslišiš razburjene glasove: "Kaj, še jutri, Spet šest ur čakanja! In spet zaslonj! Tiste, ki že več dni zaporedoma poizkušajo srečo, mine potrpljenje: "Vsaj povejte, koliko jih v dveh urah lahko vzamete! Številke nam dajte, kar nas ostane, pridemo jutri na vrsto! Tako po nepotrebnem tratimo čas." "Do-

ma imam otroke, sami so!" "Iz službe sem prišla" slišiš od vseh strani, in vidiš žalostne obraze žena, ki odhajajo, ne da bi po večurnem čakanju kaj opravile. "Pa spet jutri na svidenje," se pozdravljajo med seboj, saj so si v enotedskem čakanju postale že dobre znanke.

ANTON NEFFAT UMRIL

V Ljubljani je umrl dirigent ljb. opere, skladatelj in biv. direktor mariborske opere Anton Neffat. Pokojnik je vse svoje velike sposobnosti stavil v službo napredku slovenske opere, ter si je za njen razvoj pridobil velike zasluge. Pred leti je bil nekaj časa tudi dirigent pevskega zbora "Ljubljana" in Sattnerjevega zbora v frančiškanski cerkvi v Ljubljani.

Slovenci v Argentini

Buenos Aires

Vse naročnike Svobodne Slovenije v Argentini, ki še nimajo plačane naročnine, prosimo, da jo do konca junija poravnajo vsaj za prvo polletje, t. j. 25 pesov. Kdor pa le more, naj plača celoletno naročnino skupaj, t. j. 45 pesov. Ne čakajte, da bi Vas morali pisмено opominjati. Prihranite nam delo in stroške. Uprava Svobodne Slovenije

V nedeljo, 11. junija, so imeli slovenski verniki v Buenos Airesu lepo telovsko procesijo. Po maši v kapeli na C. Belgrano so se verniki uvrstili v dolgo procesijo, ki se je vila po prostranem dvorišču Salezijanske gimnazije, na katerem so bili postavljeni štirje oltarji. Za križem so stopali najprej otroci, nato moški, članice in člani pevskega zbora Gallus, pred Najsvetejšim pa fantje in dekleta v narodnih nošah, za Najsvetejšim odborniki Društva Slovencev, člani kat. akad. staršestva, žene in dekleta.. Procesije se je udeležilo nad 800 vernikov.

Zadnjo nedeljo v maju, 28. maja, so se pa slov. stari in novi naseljenci zbrali v Lurdesu na vsakoletno tradicionalno majsko pobožnost, ki so jo tudi zaključili s procesijo. Tu je bilo navzočih kakih 700 Slovencev.

Slovenska dekliška organizacija v Buenos Airesu je imela v nedeljo, 11. junija, popoldne občni zbor ob lepi udeležbi članic. Izvoljen je bil novi odbor z dosed. predsednico gđc. Markežovo na čelu.

Tragična smrt rojaka. Ob zaključku lista smo prejeli iz Mar del Plata brzojavno sporočilo o tragični smrti Antona Kavelarja. Brzojavka samo na kratko navaja, da je Antona Kavelarja ubil električni tok visoke napetosti dne 12. junija t. l.

Bariloche

Udarniško delo na argentinskem jugu (Reportaža iz pred - smučarske sezone) Tisti droben a vstrajen dež je bil že v Ljubljani neprijeten. Toliko bolj v deželi jezer, kjer zavije v umazano sivo meglo vse obzorje požre vode in gore in od prelestne narave ne ostane nič drugega kot blatne ceste in kos sivkastega jezera, ki se stika z meglenim ozračjem

"Vzorna ekonomija." Na zadružni ekonomiji v Grobehem so sed. oblaštniki doma ca 31 arov zemlje posejali s pšenico. Plevel na njivi se je pa tako razrastel, da pšenice sploh ni videti. Ko so lani izkopali krompir, zemlje niso preorali, temveč samo prevlekli z brano in takoj nato posejali pšenico. Seveda tak posevek ne more uspevati. Komunisti v svojem ljb. listu nemočno tožijo, da "taka zadruga pač ne more opravljati pionirskega dela na vasi, nasprotno, vpliva na ljudi negativno."

Težko sta zbolela v Ljubljani brata Monsignora dr. Aleš in dr. France Ušeničnik. Dr. France Ušeničnik si je zlomil nogo v kolku. Ker sta oba v visoki starosti (oba že nad 70 let), se v Ljubljani resno boje za njuno življenje.

nekaj metrov vstran od brega. Vreme, ki te nažene v dolgočasne bare ali še bolj dolgočasni kino, napravi ljudi sitne in nervozne.

V taki megleni puščobi jesenskega popoldneva se na asfaltirani cesti ob jezerski obali pojavi nenavadna prikažen. Nekaj, kar je sicer avtomobilu podobno, a kar ropota in grmi kot vojaški tank največjega kalibra. V kabini sta dva moža, ki uporabljata vse svoje tehnične zmoglosti, da obdržita v teku ostarelo vozilo, v polomljenem zaboju zadaj pa čepijo še štirje "tiči", zaviti v staro preprogo, ki so si jo "izposodili" v "Veneti" in jih mora zdaj ščititi pred vsiljivim dežjem in pred blatom, ki frči izpod koles, kajti čistiljiva pokveka nima že davno več blatnikov.

"Zupanova chata!" Zlikovci se smejejo in obirajo nesrečnega lastnika, ki jih v Trebolu gotovo pričakuje z malico, v upanju da bodo pridni mehaniki popoldne pripeljali koleselj v uporaben stanju na novo bivališče.

Toda fantje se poživljajo na malico, Trebol in župana! V Porto Moreno zavijejo na levo, tam mimo Kožuhove delavnice, in pihajoč in hropeč sopiha stara škatlja, čez pampo in mimo nizkih gričev proti Catedralu.

Na ovinku gori nad cestarjevo hišico "konj" obnemore. Iz hladilnika se kadji kot iz lokomotive. "Vode!" grmita soferja in razkuštrani Janez napaja razgreti motor. V dolini, ki loči cesto od catedralskega pobočja, se jesensko listje grmičja meša z rumeno — zelenimi stebli bambusa in s sivimi meglenimi krpami. Gora ni videti, vse je otožno mrtvo in žalostno. Celo pritlikavi nire, neprodorni grm, ki ob sončnih dneh daje jesenski pokrajini razposajen videz, je postal medel in zamoklel, kot temnordeča krizantema na pokopališču.

"Puf, Puf", motor je potegnil. Brž na voz in motorizirana indijanska četa

slovenskega pokolenja je spet na pohođu. "Avto" prodira pod velikim Ski Hotelom, smukne pod betonskimi oboki žične železnice in plane kot divja zver proti planinski koči.

Tamkaj zbrani prostovoljci Cluba Andino so že vse dopoldne ugibali, če in kdaj bo prišla slovenska "udarniška brigada". Odkar je postalo jasno, da bo smučarska skakalnica ostala samo papirnati načrt v predalih uprave Narodnega parka, če požrtvovalni in navdušeni sportniki ne posežejo vmes, in je Club Andino pozval svoje člane, da se javijo na prostovoljno delo, so slovenski fantje v deželi jezer zasloveli. Ne le Frenk in Janez, ki imata levji delež na gradnji, tudi drugi, ki niso ne prvaki,

bitelji sporta in narave. Žrtvovali so nekaj prostih dni, pograbili za lopate in pomagali odmetati tistih dvesto kubnih metrov zemlje, ki so v načrtih Bruna Pertila, italijanskega tehnika in stvaritelja nove skakalnice, delali napoto.

A to nedeljo je treba teren dokončno očistiti, sicer bo zamelo dodobra in s skakalnico ne bo nič. Torej na delo! Mokra prst se lepi na lopate, in čevlje in obleko. Iz nizke megle neusmiljeno rosi, od časa do časa se vsuje hujši naliv in sunki ledenega vetra pljuskaajo vodeno prho v razgrete obraze. Kamion, ki odvaž material, drči na vlažnih tleh, koplje velike luknje, obtiči v kolesnicah. Treba ga je porivati "Za deset pesov na uro ne bi tako — le garal", godrnja eden izmed fantov. A zastoj dela in noče odnehati.

Mrak že pada, ko preneha ropotanje lopat. Prst je odmetana. Bruno, Frenk in Janez se oddahnejo. Kar ostane, je tehnično delo, ki ga bodo že sami opravili. Fantje so storili svojo dolžnost. In njihov dobri zgled je nedvomno podžgal tudi druge člane bariloškega planinskega društva, ki so v začetku imeli bolj malo volje, da so ob koncu zagrabili pošteno za delo.

V prijetni toplini planinske kože in ob zasluženi malici razklada Pertile tehnične podrobnosti nove skakalnice. Načrt odgovarja FISinim predpisom. Možni so skoki do 35 m. (Mi pri tem seveda mislimo na Planico!) Povprečna hitrost smučarja pri skoku je 18 m.) sek. Proga za nalet meri 56 m. in ima 25° naklona, strmina odskoka je 32°.

Črna tema zagrinja svet, ko se brigada naloži na svoj "avto". Po dolgem vžiganju prime motor, zagrmi in zalaja kot ranjeni puma. Sokzi izpušno cev švigajo ognjeni zublji. Na balkonu rifugijske dvigajo trije smučarji v nemi grozi rčke proti nebu, medtem ko počastno vozilo izgine v ognju in gromu kot voz preroka Elije v temino catedralske noči. —

VA.

SLOVENSKO - KASTELJANSKI SLOVAR

Samo 200 izvodov ga imamo še po 15 pesov. Zato pohite, da ga boste še dobili po tej ceni.

Slovensko - kasteljanski slovar je najlepše darilo, pa tudi stvarna pomoč, da bo čim prej lahko izšel **Kasteljansko - slovenski slovar**.

Kupite ga lahko v pisarni Društva Slovencev na Victor Martinez 50 ali pa v Lanusu, Juramento 1780.

HUGO WAST

IVANA TABOR

POSLOVENJENO S PISATELJEVIM DOVOLJENJEM

Zdi se, da ni tak prevarant, kakor jih je bilo v dvajsetih vekih kršćanstva precej, ki so izkoriščali lahkovernost ljudstva: od Bar-Kosiba do Sabbati Levija.

Novi mesija se je predstavljal svetu s tako izredno inteligenco in lepoto, da je v nekaj letih razgibal vse narode Azije. Čudežno je zdravil, obujal mrtve, govoril tem primitivnim narodom v njih maternem jeziku in jim obljubljal raj na zemlji, če ga bodo častili.

Tisoči in tisoči moških in žensk je na kolennih pričakovalo dneve in mesece, da bi ga pot pripeljala mimo.

Oče Placid, truden od bičanja in zapanosti, je zaspal v svojem usnjenem naslanjaču. Okrog štirih zjutraj, po naših starih časih in meri, ga je zbudil brat Panfilo in mu povedal, da ga čaka oče superior v svoji celici.

Bilo je meseca Tičiri. V poljskih pristavah so že peli petelini ob hladni zori, ki je prihajala, posipajoč z diamanti drevedre in posetve.

Oče Placid je potrkal s členki na stara vrata iz rožičevga lesa, ki so bila povsem v skladu z debelimi stenami ilo-

vičastega kamna in s težko stavbo vsega samostana.

Nihče mu ni odgovoril. Potrkal je močneje in počakal trenutek. Zelo raztresen bi moral biti oni v sobi, da ne bi čul. Skozi spomin starega patra je šel stavek Gospodov: "Glej, tukaj sem in trkam na vrata!" Toda, kako naj bi slišal klic ta, za katerega je ugasnil ves šum sveta, in tudi glas njegove vesti, da je mogel poslušati tenki glas svoje ga radia, ki je govoril samo njemu!

Oče Simon Somaripa je vstavil v gube svojega radia rdeč film in zdaj poslušal sporočilo, ki je velo kot na perutih. Dva dni preje je bil na kinti v Martinezu in razlagal z Ivano Tabor 21. poglavje Evangelija sv. Janeza, kjer vprašuje Gospod svojega učenca: "Simon, Janezov sin, me ljubiš?" in on odgovarja: "Gospod, Ti sam veš, da Te ljubim!"

Proti večeru onega dne je neki posel prinesel patru nemajhen film, temveč pisemce, ki je dišalo po rožah carigraskih, z enim samim vprašanjem: "Simon, Janezov sin, me ljubiš?"

Pismo je pisala Ivana Tabor, odloč-

23.

ro in čudovito, tako, kakor je sama. V tem času osebe njenega staleža niso niti pisale niti brale, toda ona je bila izobražena in je ljubila tako znanosti, kakor knjige.

Oče Simon je čutil kot omotico. To silno vprašanje zahteva takojšen odgovor.

Posel je čakal pri vratih s svojim zrakoplovčkom, označenim s številkami Ivane Tabor, ki so bile sicer tudi meda: 666.

Oče Simon je pohitel v svojo celico in je na isti papir, spodaj pod vprašanje, napisal odgovor: "In Sin Janezov je odgovoril: Gospod, Ti veš, da Te ljubim! Nasprotno: jaz ne odgovarjam ničesar. Da, odgovarjam: Če imate Vi namen postati katoličanka ne samo zaradi edine ljubezni do Boga, temveč tudi katere druge, bi Vas preziral."

Ko je šel, da bi zaprl kuverto, se je počasi zaustavil in, da bi omehčal trdoto zadnjega stavka, je dodal: "Če Vi niste razumeli mojih besed, nikoli ne boste razumeli mojega stavka."

Zaprl je zhova kuverto in šel osebo ven, da jo odda poslu.

Ker ni vedel, kakšen vtis je napravil nanjo njegov odgovor, je naslednji dan preživel v strašni negotovosti. Dvakrat ali trikrat se je srečal s svojimi štirimi gojenci, ko so prihajali k njemu, želeč z njim govoriti, pa jih ni sprejel. Njegovo ubogo srce ga je mučilo. Zdal

ga je prevzemal strah, da se ni kaj pripetilo, zdaj se je veselil v blaznem upanju, ki mu ni vedel ne imena, ne smisla, ne bistva.

Hotel je moliti in je prebil uro pred Najsvetejšim. Toda njegove misli so plavale nad drevoredom v stari jezuitski pristavi.

ZAPRL SE JE TOREJ V SVOJO CELICO IN ZAPISAL V SVOJ DNEVNIK: "Čutim se bolj povezan s to dušo v religioznih zadevah, kakor z dušami mnogih katoličanov, ki so mi včasih naravnost neznosne. Kako sprejema ta učenka nauk Evangelijev? In četudi ni niti krščena.

Včeraj sem ji rekel besedo, zaradi katere sem se skoraj kesal. Pa ni bilo mogoče drugače.

O skrivnostna in čudovita ženska, o kateri je odločeno, da jo krste moje roke! Neprestano mislim, da je najino prijateljstvo čudež, pred katerim beže vsa nečista čustva.

Imam v sebi zavest, da nosim v sebi načelo, ki bo dovoljšno, da bo poživilo vsa plemena, da bo spreobrnilo Cerkev in človeštvo. Vse sile nove cerkve. Obnovljenje starega katoličanstva je že v tem kvasu!"

V isti noči, v kateri je on pisal te besede v svoj dnevnik, so njegovi štiri ri zadnji gojenci obesili kute na klin in ušli. Ko pa je v jutru, po noči, polni težkih prividov, vstal, ni bral brevirja,

ampak je začel listati po knjigi, ki mu jo je dala ona, in našel tam ta film.

Vstavil je te majhne lističe v radijski aparat in poslušal glas, ki je potisal vse glasove zemlje in neba. Govoril je takole:

"Nkega dne, ko sva obedovala skupaj, sva govorila o prerokbi neke nune iz XII. stoletja, Joakine Flore, ki je oznanila tri cerkve. Prva cerkev: svetega Petra ali avtoritativnosti (srednji vek); druga cerkev: cerkev svetega Pavla ali svobode (reformacija); tretja cerkev: cerkev svetega Janeza ali usmiljenosti (zadnja doba pred koncem sveta). Jaz mislim, tisti apostol Janezove cerkve usmiljenosti in dobrote ste — Vi! Spomnite se te prerokbe, ki jo povem zdaj: Vi boste prihodnji papež rimske cerkve. In Vi boste uresničili končno zvezo vseh duš na zemlji. To pa je Cerkev Jezusa Kristusa.

Cerkev je v Vas in v meni."

Oče Simon je za hip ustavil stroj, zopetljen v ginjenost. Nato pa ga je zopet pognal in poslušal naslednje besede:

"Nekoč drugič sva pod drevesi moje pristave govorila o novem imenu, ki bo dano zmagovalcu, o katerem govori to — le mesto v Razodetju: 'Temu, ki bo zmagal, bom dal bel kamenček in na njem vdolbeno novo ime, katerega nihče ne pozna, razen tega, ki ga bo sprejel!' In jaz sem Vam rekla tedaj, oče

SLOVENCIPOSVETU

Chile

Anton Klemenšek umrl.
Sporočam Vam žalostno novico, da je Vsemogočni poklical 26. maja t. l. v boljše življenje č. g. Antona Klemenška. Ob šestih zjutraj istega dne je pokojnika zadel mrtvoud. Zaradi hemofilije mu tudi tak. zdravniška pomoč ni mogla rešiti življenja. Še pri zavesti sem mu podelil sv. zakramente. Ob dveh popoldne tega dne pa je preminul.

Pok. Klemenšek je bil rojen 14. junija 1900 v Solčavi. Študiral je najprej pri Salezijancih na Rakovniku v Ljubljani, nato pa vstopil v noviciat iste kongregacije v Avstriji. Bogoslovje je dokončal na osrednjem salezijanskem bogoslovju v Turinu. Kot duhovnik je nato več let deloval po raznih salezijanskih hišah v Sloveniji in bil končno nastavljen za župnika v Veržeju pri Ljutomeru, kjer je deloval skoro 15 let. Nacisti so ga ob vdoru v Slovenijo pregnali v Zagreb, odkoder se mu je posrečilo priti v Ljubljano. Leta 1945 se je z ostalimi protikom. Slovenci podal čez Ljubelj na Koroško in nato v

Italijo, odkoder je s pomočjo IRO emigriral v Punta Arenas in Porvenir v Čile. Na vseh svojih mestih je bil zelo priljubljen kot vnet duhovnik, veroučitelj in kot skrben dušni pastir. Vsem znancem in sobratom po širnem svetu ga priporočam v molitev.

Franc Petek.

Kanada

SMRT MED NAŠIMI ROJAKI

V petek, 21. aprila t. l., se je smrtno ponesrečil Anton Hren, doma iz Žužemberka. Proti jutri se je z bratrančcem Francetom Mulcem vračal z obiska pri svojem dekletu. Zaradi prevelike utrujenosti je za volanom zaspal. Na nekem križišču 8 milj od Toronta se je zdramil in se prestrašil, ko je zagledal rdečo luč. Izgubil je prisotnost duha in je namesto, da bi pritisnil na zavoro, hitrost avtomobila še zvečal in se nato z veliko silo zaletel v drevo. Umril je še istega dne. Boj naj mu bo milostljiv sodnik!

Ni še minilo 14 dni od nesreče, ki se je pripetila Antonu Hrenu, že smo zvedeli za prav tako tragično smrt mlade Ivanke Cedilnik. Umrila je v Hamiltonu, v bolnišnici med operacijo.

Ivanka Cedilnik je šele pred tremi meseci prišla iz Montreala, kjer je odslužila svoj kontrakt, v Hamilton. S seboj je prinesla kal težko ozdravljive bolezni. Namesto, da bi se zaupala zdravniku, si je v Hamiltonu poiskala službo in delala vse do dneva svoje smrti. Zjutraj je šla še na delo kljub silnim bolečinam, ki so jo vsak dan bolj napadale. Med opoldanskim odmorom pa ni mogla več vzdržati. Odpeljali so jo takoj v bolnišnico, kjer so ji z naglo operacijo skušali rešiti življenje. Bilo pa je že prepozno. Ob dveh popoldne je umrla v pomladi svojega življenja. Naj počiva v miru!

Svobodna Slovenija v Kanadi

V Kanadi se vsake številke Svobodne Slovenije zelo razveselimo. Saj je to list, ki je pisan v našem duhu in jeziku. Pa ne samo jezik. Tudi vsebina je taka, da je list res zelo zanimiv. Vedno vse preberemo. Ženski svet zanima med drugim tudi jedilni list, samo mlajše gosposdinje so večkrat v zadregi, ker vsega ne znajo pripraviti.

Časopis prihaja zelo različno. Največkrat pride v enem tednu. Številka s prilogi pa vedno prihaja z zamudo. Želimo Vam, da bi list še bolj razširili, mi bomo pa gledali, da bo dobil tudi še več novih plačujočih naročnikov.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Jakoba in Antonije Sušnik v Lanusu so 8. junija dobili hčerke. Čestitamo!

DOBER TEK!

NEDELJA: Kosilo: čista juha z jajcem in opečenimi krušnimi kockami, omleta z gnjatjo, pečeno prašičjo stegno, pesa v solati, torta Delicia, sadje, črna kava; večerja: obloženi kruhki (sandwiches), torta. čaj z vinom.

PONEDELJEK: Kosilo: juha z zdrobom in parmezanom, špinačni svaljki z maslom in drobtinami, pečenice s kislim zeljem in krompirjem v kosih, hruškin kompót; večerja: kisló zelje (od opoldne), beli zabeljeni žganci, čaj s pešivom.

TOREK: Kosilo: juha z vlivanci, goveji golaž, polenta, pomaranče s sladkorjem in vinom; večerja: polenta, bela kava.

SREDA: Kosilo: ohrovtova juha, zvite bržle, pečen krompir, solata, jabolčni zvitek; večerja: pljučna obara, kruhovi cmoki, čaj.

ČETRTEK: Kosilo: ješprenčkova juha, suha svinjska rebra s hrenom; zabeljen fižol, sadna solata; večerja: mešani narezek, sir, čaj.

PETEK: Kosilo: pretlačena krompirjeva juha, ocvrta cvetača, rižota brez mesa, zelena solata, biskvitni narastek s kremo; večerja: široki rezanci s sirom, jabolčni kompót.

SOBOTA: Kosilo: goveja juha z jetrnimi vložki, govedina, obložena s pečenim krompirjem, zabeljenim graham in dušenim sladkim zeljem, sadje večerja: mešani narezek, sir, čaj.

OBVESTILA

Ob peti obletnici trpljenja, obsodbe in smrti svojega velikega vzornika Nartea Velikonje bo IDNAVE, naše slovensko gledališče, ki nosi njegovo ime, počastilo pisateljev spomin s sveto mašo v nedeljo 25. junija ob deseti uri dopoldne na Belgrano, popoldne pol šestih pa v dvorani Salezijanske gimnazije prav tam s spominsko uro — besede in pesmi — pod geslom: "NARTE: UMETNIK — ČLOVEK — JUNAK.

Razglednice slovenskih krajev dobite pri

ALOJZU NOVLIJANU

Maipú 450 Buenos Aires
Razpošilja v domovino tudi pakete

Mlada Slovenka, redna in vljudna, išče sobo brez pohištva in brez oskrbe pri boljši družini v centru ali bližnji okolici z dobrimi zvezami.

Ponudbe na

V I D A

Tel. 60-4999

DARILA

Zdravila, streptomycin, kava, čaj, sladkor, vse vrste živil.

IZ BUENOS AIRESA pošiljamo zdravila, posteljino, svilene nogavice, svileno perilo, moške srajce itd. V vseh količinah.

PANETH y Cia.
DIAGONAL NORTE 501 — Of. 810

Sodeluje moški oktet Slov. pevskega zbora "Gallus".

★

Vsakoletni FANTOVSKI DAN, ki ga priredi SFZ, bo letos združen s skupno duhovno obnovo v cerkvi Sv. Janeza Evangelista v Boca, dne 25. junija 1950. S p o r e d :

V soboto 24. junija ob 6 zvečer bo v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejia kratek nagovor in spoved. Priporočamo, da spoved opravijo fantje na predvečer, ker drugi dan najbrž ne bo prilike, razen pri argent. spovedniku.

V nedeljo ob 10. maša s skupnim obhajilom v cerkvi Svetega Janeza Evangelista v Boca. Po maši skupen brezplačen zajtrk za vse fante. Za ta dan je na programu tudi lep barvan film in razne zabave. Kosilo bomo imeli v restavraciji "Priano", kjer nam bodo za nekaj ur odstopili velik jedilni salon. Tako se

bomo lahko po domače pomenili, zapeli in poslušali naše godbenike. Proti večeru šahovski brzoturnir med klubom SFZ in klubom Boca.

Kako prideš v Boco (San Juan Evangelista, Olavarría 486):

Iz Retira vozi kolektiv 33 in 211 ter omnibus 145.

Iz Plaza Mayo ista vozila kot iz Retira, poleg tramvaja 2 in omnibusa 164.

Iz Constitución vozi tramvaj 43 in kolektiva 38 in 46.

Iz Ramos Mejia in krajev, ki leže ob železnici FCNDFS je najhitrejša zveza: vlak do Once, podzemna do Plaza Mayo in zgoraj omenjena vozila do Boca. Pride se pa tudi iz Liniersa s 170 in iz Floresa s kol. 38.

Pridite, fantje, da preživimo dan v veseli in poštenu zabavi!

Vljudno vabi Odbor SFZ.

Novoporočenci!
Ako hočete imeti
lepe slike od
poroke,
obrnite se na
slov. fotografa
Pavlovčiča.
Izdelujemo tudi
vsa druga
fotografska dela
Na razpolago
smo Vam tudi ob
nedeljah
in praznikih.
Za naročila za na
dom, pa tudi ob
nedeljah po slov.
maši
v San Martinu.

Se priporočamo

Pavlovčič

Foto "Rio Negro"

RIO NEGRO 157 — CHILAVERT, F.C.N.G.B.M. — VILLA BALLESTER

"SANTA JULIA"

TRGOVINA Z NABOŽNIMI PREDMETI IN PAPIRJEM
VICTOR MARTINEZ 39
(Višina Rivadavia 5700)

Kadar iščete darila, pridite v našo trgovino pa si boste izbrali prav lepa darila, da jih bo vesel, kdor jih bo dobil.

Pravkar smo prejeli lepe razglednice domačih krajev Slovenije.

Sprejemamo foto-amaterska dela; razvijanje in kopiranje Vaših fotografskih posnetkov. Lepa izdelava, cene nizke!

Pridite, pa se boste prepričali!

Santería y Papelería "SANTA JULIA"
VICTOR MARTINEZ 39

CENENI PAKETI-PRVOVRSTNO BLAGO

Typ A — 4.300 gr masti	\$ 38.—
Typ B — 4.500 gr. sladkorja	\$ 26.—
Typ C — 4.500 gr. riža	\$ 25.—
Typ D — 2.250 gr. sladkorja	\$ 25.—
2.250 gr. riža	\$ 25.—
Typ N — 2.500 gr. surove kave	\$ 46.—
Typ O — 2.500 gr. pražene kave	\$ 56.—

Posebni paketi — kava in živila:

5 KG PAKETI	10 KG PAKETI
Typ AB — \$ 36.—	Typ BC 1 — \$ 47.—
1 kg surove kave	1 kg surove kave
3.5 kg sladkorja	8 kg riža
Typ CD — \$ 40.—	Typ CC 1 — \$ 71.—
1 kg surove kave	2 kg. surove kave
3.4 kg masti	7 kg svinjske masti
Typ BB — \$ 47.—	Typ D 1 — \$ 45.—
2 kg surove kave	4.5 kg sladkorja
2.5 kg riža	4.5 kg riža
Typ Bremen A — \$ 45.—	Typ KA 1 — \$ 70.—
1 kg surove kave	2.5 kg surove kave
3.5 kg slanine	6.5 kg sladkorja

Naslovljenci prejmejo vse pakete brez vsakega doplačila. — Vsi paketi so zavarovani proti izgubi. — Zahtevajte popolnen cenik.

"TRANSITO"

ENCOMIENDAS INTERNACIONALES
CANGALLO 439, Oficina 602
T. E. 34-9185

"CASA BOYU"

OLAZABAL 2336 (pol kvadre od ogla Cabildo 2300) Tel. 76 - 9160

Prejeli smo moderne zapestne švicarske ure znamke "MENTOR", anti-magnetične, s 15 rubini, laminirane z 18 krt. zlatom in jih nudimo po izredno ugodni ceni 245.— pesov; vse ure s pisмено garancijo.

Lepa darila za dame in otroke — trajne vrednosti.

Vsa popravila ur in zlatnine — vestno in točno.

Trgovina je ob delavnikih odprta vsak dan do 20. ure, ob sobotah popoldne pa se lahko naše stranke zglaš v našem stanovanju, ki je v isti hiši Olazabal 2338, dto. 5.

EUROPLATA

Pošiljamo pakete z najprimernejšim blagom naravnost iz Argentine in Paraguaya.

Pozos 129 - I. nadstropje - Buenos Aires

moj in moj prijatelj: Imela sem idejo, da tudi jaz še nimam pravega imena. In Vi ste mi rekli: Nekega dne Vas bom krstil in Vam dal ime: Jutranja zveda. In zaradi duha nasprotovanj, ki včasih vodi moje odgovore, Vam odgovarjam: Če bi se krstila, bi izgubilo pravico moje število iz platine (666). Zato se ne bom dala nikdar krstiti! Nato pa ste mi Vi, ki ste se od starega patra Placida naučili vsa prerokovanja, odgovorili s prerokbo Oseasa: 'Jaz pa Te bom popeljal v puščavo in govoril Tvojemu srcu.'

Dobro tako! popeljite me v puščavo in govorite mojemu srcu! Krstite me na ime Zvezde Jutranjice!

Jaz nisem vedela, kaj je to deviška in kriščanska ljubezen, preden nisem spoznala Vaše duše. In sedaj Vas vprašam, ali mislite, da se bosta nekoč najini molitvi resnično skupno dvigali v svetišču Narave (kjer molim jaz) ali v bolj svetem svetišču Cerkve (kjer molite Vi.)

S tem je prenehal glas. Oče Simon je obstal kakor v ekstazi; to pa je bilo v trenutku, ko je prvič potrkal oče Placid, ki je šel k njemu, da bi govoril o pobegu gojencev - novincev.

Šele na tretje trkanje ga je slišal in mu dal vstopiti v celico.

DEVETO POGlavJE
UPORNOST IN ZALJUBLJENOST.

"Iščete mene, častiti?" je oče Simon

z neko nevšečnostjo vprašal starega patra, ki je vstopil s sklonjeno glavo.

Zravnano je stal sredi celice, nejevoljen, da ga kdo moti v njegovem miru. Videti je kot sodnik, dočim se je drugi z žalostno sklonjeno glavo zaradi dogodkov, ki so se dogodili pravkar, zdel zločinec: stal je z rokami v rokavih, sklonjen in ves ponižen.

"Vas iščem, kakor išče sin očeta v trenutkih svoje najhujše žalosti."

"Sedite!" je pokazal predstojnik na stol, dočim se je on vsedel na naslanjač pred radijem.

"Že veste, prečastiti, kaj se je dogodilo pri nas?"

"Da so ušli naši fantje? Že tri ure vem..." je odgovoril malomarno oče Simon.

Stari oče Placid se je kar stresel in vzdihnil:

"Bog je poslal malo delavcev v svoj vinograd in še ti so ga zapustili pred poldnevom. Naj se zgodi njegova volja!"

Superior je odgovoril s temi ošabnimi besedami, vzetimi iz preroka Izaija: "Če bodo padle opeke, bomo postavili stavbe iz kamena; če nam posekajo figova drevesa, bomo zasadili na njihova mesta cedrova."

Oče Placid je zmajal z glavo:

"Oprostite mi, prečastiti, ni mi všeč, da so iz vaših ust prišle te besede, kajti vzete so iz ust prebivalcev Samarije in Efraima, govorečih tako proti Bogu, ko jih je bil udaril."

"Kaj bi pa rekli vi, častiti?" je odgovoril ironično oče superior in se igral s ploščico, na kateri je bilo zapisano Ivanino pismo. "Kaj drugega naj rečemo, ko vidimo, da se podira gregorijanski red, od katerega nam ostajajo samo tri opeke, trije stari patri?"

"Mi trije stari patri moramo dati hvalo Gospodu, katerega pota so nepreračunljiva, in spominjati se njegove usmiljenosti z drugimi besedami, vzetimi iz istega preroka Izaija: 'Ne bom požel zlomljenega trstja in ne ugašnil stenja, ki se kadi. In ohranil bom upanje, dokler ne bodo nekega dne stoječe vode postale studenci in bo samota zvezetela kot lilija.'"

Oče superior se je zasmejal, ko je videl, kako ves napolnjen je stari pater s spoštovanjem do svetega Pisma, odkoder jemlje vse svoje misli.

Oče Placid pa je nadaljeval:

"Med tem pa bomo prosili Gospoda, naj nam da spoznati, če je to umiranje reda kazen in zakaj nas s tem kaznuje, za naše ali tuje grehe, da se bomo znali pokoriti in najti sredstvo za oproščenje."

Superior ni rekel nič.

Starček pa se je zdrzil in vprašal:

"Boste, prečastiti, sporočili v Rim ves dogodek?"

"Nisem še pomislil na to."

"Zakaj ne?" je nadaljeval oče Placid. "Ker sedaj v Argentini ni papeževnega predstavništva, papež ne bo zvedel, če mu Vi ne boste sporočili v Rim."